

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานตามโครงการรับรองคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กรรมการในคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 273 โรงเรียน กำหนดเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 กรรมการฝ่ายโรงเรียน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ เลขานุการ และผู้แทนครู ประเภทละ 273 คน กลุ่มที่ 2 กรรมการฝ่ายผู้ปกครองและชุมชน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้แทนชุมชน ประเภทละ 273 คน กลุ่มที่ 3 กรรมการฝ่ายรัฐซึ่งเป็นผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 40 คน ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 1,405 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กรรมการฝ่ายโรงเรียน และกรรมการฝ่ายผู้ปกครองและชุมชน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973 : 82) ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้ ประธานกรรมการ เลขานุการ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครองและผู้แทนชุมชน จำนวนประเภทละ 182 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 810 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 850 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและให้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา และการใช้ภาษา และนำมาปรับแก้ไขโดยความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา จึงนำแบบสอบถามส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งและรับคืนแบบสอบถามทางไปรษณีย์และด้วยตนเอง จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 850 ฉบับ ได้คืนมาจำนวน 676 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.53

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรม SPSS พร้อมทั้งเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้ง 6 กลุ่ม ได้แก่ ประธานกรรมการ เลขานุการ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชนและผู้แทน สข. ส่วนใหญ่เป็นหญิงเช่นเดียวกัน

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี เมื่อพิจารณาเป็น รายกลุ่ม พบว่า กลุ่มเลขานุการ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชนและผู้แทน สข. มีอายุ ระหว่าง 41 - 50 ปี ส่วนประธานกรรมการมีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี

วุฒิสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิสูงสุดระดับปริญญาตรี เมื่อพิจารณา เป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้ง 6 กลุ่ม ได้แก่ ประธานกรรมการ เลขานุการ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ ปกครอง ผู้แทนชุมชนและผู้แทน สข. ส่วนใหญ่มีวุฒิสูงสุดระดับปริญญาตรี เช่นเดียวกัน

การได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการอื่นๆของโรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เคยได้รับแต่งตั้งเป็น กรรมการอำนวยการโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มประธาน กรรมการ เลขานุการ ผู้แทนครู ผู้แทน สข. ส่วนใหญ่เคยได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอำนวยการ วิทยาลัย โรงเรียน กลุ่มผู้แทนผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยได้รับแต่งตั้งเป็น กรรมการสมาคมครูและผู้ปกครอง กลุ่มผู้แทนชุมชนส่วนใหญ่เคยได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสมาคมศิษย์เก่า

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย

1. การกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียนตรงตามความต้องการและ ศักยภาพของโรงเรียน

คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนดำเนินการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนา วิทยาลัยได้ตรงตามความต้องการและศักยภาพของโรงเรียน โดย วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของโรงเรียน และมีการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดนโยบายและเป้ าหมายของโรงเรียน คณะกรรมการกำหนดนโยบายและเป้าหมายของโรงเรียนประกอบด้วย ผู้แทน ครูและผู้รับใบอนุญาต การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของโรงเรียนคณะกรรมการโรงเรียนใช้ข้อมูล สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีในปัจจุบันและใน อนาคต และนโยบายของโรงเรียน การประเมินสถานภาพและภารกิจของโรงเรียนคณะกรรมการ วิทยาลัยใช้ข้อมูล พื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียน ครูและนักเรียนและปรัชญาการศึกษาของโรงเรียน การ พิจารณากลับกรองความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการกำหนดเป็นนโยบายและเป้าหมายในการ พัฒนาโรงเรียนคณะกรรมการโรงเรียนดำเนินการโดย รวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณา และวิเคราะห์ทางเลือกโดยพิจารณาความพร้อมของบุคลากรและงบประมาณ ลักษณะของนโยบายที่ กำหนด คือ นโยบายหลัก และนโยบายรอง

สาเหตุที่การจัดทำนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียน ไม่ตรงตามความต้องการ และศักยภาพของโรงเรียน เนื่องจาก คณะกรรมการโรงเรียนได้กำหนดนโยบายและเป้าหมายใน การพัฒนาโรงเรียนโดยไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาสภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพและ

ภารกิจของโรงเรียน และ วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของโรงเรียนโดยขาดเทคนิคและวิธีการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและความต้องการ

ปัญหาการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียน คือ ความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนมีน้อยและการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องล่าช้า

2. การวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนตามลำดับความสำคัญที่จะต้องพัฒนา ก่อน - หลัง
คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนดำเนินการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนตามลำดับความสำคัญที่จะต้องพัฒนา ก่อน - หลัง โดย แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนและติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน คณะกรรมการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนประกอบด้วย ครูใหญ่ และผู้แทนครู แผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนที่คณะกรรมการจัดทำ คือ แผนปฏิบัติงานประจำปีและแผนพัฒนาระยะ 3 - 5 ปี ขั้นตอนการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนคณะกรรมการดำเนินการโดย จัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่จะจัดทำก่อน - หลัง และจัดทำเป็นแผน แผนงาน โครงการและกิจกรรม ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติ คณะกรรมการดำเนินการโดย มอบหมายให้แต่ละฝ่ายรับผิดชอบ และเตรียมบุคลากรปฏิบัติงานตามแผน เตรียมขั้นการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามแผน คณะกรรมการดำเนินการโดย แต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล และพิจารณารายงานผลการประเมิน การจัดลำดับความสำคัญของแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน คณะกรรมการพิจารณาจากการตอบสนองนโยบาย และผลเสียที่จะเกิดถ้าไม่รีบแก้ไข

สาเหตุที่คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนไม่ได้ดำเนินการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนตามลำดับความสำคัญที่จะต้องพัฒนา ก่อน - หลัง เนื่องจากไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน และจัดลำดับความสำคัญของปัญหาไม่ถูกต้อง

ปัญหาการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน คือ ผู้มีความรู้ในเรื่องการวางแผนมีน้อย และการประสานงานระหว่างผู้เกี่ยวข้องล่าช้า

3. การตรวจสอบความก้าวหน้าและหาแนวทางปรับปรุงโรงเรียน

คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนดำเนินการตรวจสอบความก้าวหน้าและหาแนวทางปรับปรุงโรงเรียนโดยกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ และ กำหนดงานที่จะต้องดำเนินการ การตรวจสอบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานคณะกรรมการใช้วิธีประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อประมวลผลการปฏิบัติงาน และพิจารณาข้อมูลจากแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน คณะกรรมการกำหนดให้ตรวจสอบงานวิชาการและงานกิจการนักเรียน และมีการนำผลการตรวจสอบไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานงานของโรงเรียน

การปรับปรุงงานวิชาการ คณะกรรมการดำเนินการเรื่องการทำแผนการสอนและการผลิตสื่อการสอน งานบริหารบุคคลคณะกรรมการดำเนินการเรื่องการพัฒนาบุคลากรและการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ งานกิจการนักเรียน คณะกรรมการดำเนินการเรื่องการจัดกิจกรรมนักเรียนและการจัดบริการเพื่อสุขภาพ งานธุรการและการเงิน คณะกรรมการดำเนินการเรื่องการจัดทำงบประมาณและการจัดทำบัญชีการเงิน งานอาคารสถานที่ คณะกรรมการดำเนินการเรื่องการจัดสภาพ

ห้องเรียน ห้องประกอบการเรียนและการพัฒนาบริเวณโรงเรียน งานสัมพันธ์ชุมชน คณะกรรมการ
ดำเนินการเรื่องการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และการช่วยเหลือบริการชุมชน

ถ้าคณะกรรมการโรงเรียนเอกชนไม่ได้ตรวจสอบความก้าวหน้าและหาแนวทางปรับปรุง
โรงเรียน ได้ดำเนินการโดยมอบหมายให้บุคลากรในโรงเรียนและหน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ

ปัญหาการตรวจสอบความก้าวหน้าและหาแนวทางปรับปรุงโรงเรียน คือ การดำเนินการ
การไม่ต่อเนื่อง และความร่วมมือในการดำเนินการมีน้อย

4. การสนับสนุนการหาทุนและทรัพยากรมาช่วยโรงเรียน

คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนไม่ได้ดำเนินการ แต่มอบให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใบ
อนุญาตและผู้บริหารโรงเรียน

ปัญหาการสนับสนุนการหาทุนและทรัพยากรมาช่วยโรงเรียน พบว่า ไม่มีปัญหา

5. การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียนเป็นที่รู้จักและศรัทธาของประชาชน ผู้ปกครอง หน่วยงานต่างๆ

คณะกรรมการโรงเรียนได้ดำเนินการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียนเป็นที่รู้จักและ
ศรัทธาของประชาชน ผู้ปกครอง หน่วยงานต่างๆ โดยร่วมวางแผนการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์
โรงเรียนและให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในการแต่งตั้งคณะทำงาน งานการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
โรงเรียนที่คณะกรรมการดำเนินการ คืองานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน และ
งานที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน งานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน
คณะกรรมการดำเนินการเรื่องการยกย่อง ประกาศเกียรติคุณ เผยแพร่ผลงาน และการจัดสภาพ
อำนวยความสะดวกในการทำงาน งานความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน คณะ
กรรมการดำเนินการเรื่องการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆของสมาคม และร่วมประชุมกับสมาคม งาน
ความสัมพันธ์กับชุมชน คณะกรรมการดำเนินการเรื่องการร่วมกิจกรรมชุมชน และการให้บริการ
ชุมชน งานสนับสนุนการจัดหาวิธีการประชาสัมพันธ์โรงเรียน คณะกรรมการดำเนินการเรื่อง การจัด
ทำเอกสารต่างๆ และการจัดทำป้ายนิเทศ

ถ้าคณะกรรมการไม่ได้เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียน ได้ดำเนินการโดย มอบหมาย
ให้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน และหน้าที่ของฝ่ายประชาสัมพันธ์โรงเรียน

ปัญหาการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียนเป็นที่รู้จักและศรัทธาของประชาชน ผู้
ปกครอง หน่วยงานต่างๆ พบว่า ไม่มีปัญหา

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยมีประเด็นที่สำคัญนำมาอภิปราย ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อมูลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิง อายุระหว่าง 41 - 50 ปี วุฒิสุงสุดปริญญาตรี กลุ่มประชากรกรรมการ เลขานุการและผู้แทนครู ซึ่งเป็นกรรมการฝ่ายโรงเรียนและผู้แทน สช. เคยได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอำนวยการโรงเรียน แสดงว่า การพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการโรงเรียนเอกชนตามโครงการรับรองคุณภาพการศึกษาเอกชนนั้น โรงเรียนได้ใช้คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนตามระเบียบที่ สช. กำหนดในกรณีที่โรงเรียนมีคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน ส่วนกรรมการฝ่ายผู้ปกครองและชุมชน ได้แก่ ผู้แทนผู้ปกครอง เคยเป็นกรรมการสมาคมครูและผู้ปกครองและผู้แทนชุมชน เคยเป็นกรรมการสมาคมศิษย์เก่า แสดงว่า โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคคลซึ่งเคยร่วมกิจกรรมของโรงเรียนมาก่อน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

1. การกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียนได้ตรงตามความต้องการ และศักยภาพของโรงเรียน

จากผลวิจัยพบว่า คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนดำเนินการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียนได้ตรงตามความต้องการ และศักยภาพของโรงเรียน โดย วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของโรงเรียน และ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายและเป้าหมายของโรงเรียน แสดงว่า คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนกำหนดขั้นตอนการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียนโดยแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของโรงเรียน เพื่อพิจารณาว่าเป็นปัญหาและความต้องการที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 9) ที่กล่าวว่าโรงเรียนควรตั้งคณะทำงานขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อทำการศึกษารายละเอียดประกอบด้านต่างๆของการกำหนดนโยบายและเป้าหมาย และอุทัย บุญประเสริฐ (2523 : 15) ได้กล่าวถึงการเตรียมการขั้นต้นในการกำหนดนโยบายของโรงเรียนไว้ว่า ประกอบด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาสภาวะแวดล้อม ประเมินสถานภาพ ภารกิจขององค์กร การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ คณะกรรมการดำเนินการโดยใช้ข้อมูลจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยีในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งใช้นโยบายของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกองสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538 : 18) กล่าวว่าขั้นเตรียมการการกำหนดเป้าหมายเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของโรงเรียน ชุมชน และนโยบายต่างๆรวมทั้งศักยภาพของโรงเรียน คณะกรรมการจัดทำนโยบายและเป้าหมายของโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้แทนครู และ ผู้รับใบอนุญาตและได้เพิ่มเติมผู้ทรงคุณวุฒิบางส่วน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการนำทรัพยากรบุคคลมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชงชัย สันติวงษ์ (2537 : 502) และ สมยศ นาวิกการ (2538 : 140) ที่กล่าวว่า เป้าหมายที่กำหนดโดยผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมกันจะได้รับการยอมรับมากกว่า ส่วนการที่คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนส่วนน้อยได้นำนโยบายของ สช. มาเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณานั้นผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากโรงเรียนเอกชนมีข้อจำกัดในการบริหารงานต่างกัน

ดังนั้นการกำหนดนโยบายและเป้าหมายเพื่อพัฒนาโรงเรียนจะคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญที่จะมีผลต่อการบริหารงานของโรงเรียนมากกว่า

ปัญหาการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียนได้ตรงตามความต้องการและศักยภาพของโรงเรียน พบว่า ความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนมีน้อยและการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องล่าช้า ผู้แทนผู้ปกครองและผู้แทนสห. ให้ข้อมูลว่า การชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ไม่ชัดเจน แสดงว่าในการปฏิบัติงานด้านนี้ของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน มีปัญหาเรื่องการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2537 : 424) ที่กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารเป็นวิธีที่ใช้สำหรับมอบงาน ชี้แจงและประสานงานในกิจการต่างๆภายในองค์การ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานต้องอาศัยวิธีสื่อสารในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

2. การวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนตามลำดับความสำคัญที่จะต้องพัฒนา ก่อน - หลัง

จากผลวิจัยพบว่า คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน และ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผน ซึ่งสอดคล้องกับ สนานิจิตร สุนทรทรัพย์ (เอกสารประกอบการบรรยาย : 6) กล่าวว่าขั้นเตรียมการวางแผนเป็นการจัดตั้งองค์กรหรือมอบหมายบุคคลที่เหมาะสมให้รับผิดชอบในการวางแผน กำหนดรูปแบบให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการวางแผน และอุทัย บุญประเสริฐ (2538 : 233) กล่าวว่า การดำเนินงานวางแผนพัฒนาโรงเรียนจำเป็นต้องมี คณะทำงานซึ่งเรียกว่า คณะกรรมการวางแผนและพัฒนาโรงเรียน ประกอบด้วย หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ และตัวแทนจากฝ่ายงานต่างๆในโรงเรียน กรรมการจัดทำแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนที่คณะกรรมการโรงเรียนแต่งตั้งประกอบด้วย ครูใหญ่ และ ผู้แทนครู ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2539 : 81) ที่กล่าวว่าการมีส่วนร่วมในการวางแผนทำให้คุณภาพของการวางแผนมีมากขึ้น โดยเฉพาะแผนที่ผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมในการวางแผน ทำให้คุณภาพของแผนดีขึ้นเพราะวิเคราะห์จากการปฏิบัติ การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนคณะกรรมการโรงเรียนเอกชนดำเนินการโดย แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผล และพิจารณารายงานผลการประเมิน สอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2537 : 78) ที่กล่าวว่า การติดตามการปฏิบัติตามแผน ประกอบด้วย การจัดทำรายงาน และการปรับแผนงานต่างๆเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ สำหรับผู้แทนผู้ปกครองและผู้แทนชุมชน พบว่า มีการปฏิบัติด้านการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามแผนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ สนานิจิตร สุนทรทรัพย์ (เอกสารประกอบการบรรยาย : 4) ที่กล่าวว่า การกำกับ ติดตาม ประเมินผลและนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงหรือล้มเลิกโครงการจะไม่มีใครมีผู้ให้ความสนใจ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาปรับปรุงแผนน้อย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเนื่องมาจากการให้ความสำคัญในการประเมินผลการปฏิบัติตามแผนน้อย ส่วนการลำดับความสำคัญของแผน คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนพิจารณาจากการตอบสนองนโยบาย และ ผลเสียที่จะเกิดขึ้นถ้าไม่รีบแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับ สนานิจิตร สุนทรทรัพย์ (เอกสารประกอบการบรรยาย : 8) และ อุทัย บุญประเสริฐ (2538 : 4) ที่กล่าวว่า การวางแผนจะต้องพิจารณาสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด การจัดลำดับความ

สำคัญ พิจารณาจากความร้ายแรงของปัญหา ผลกระทบที่จะตามมาหากไม่แก้ไขปัญหาหรือความสอดคล้องกับนโยบาย

ปัญหาการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนตามลำดับความสำคัญที่จะต้องพัฒนา ก่อน - หลัง พบว่า ผู้มีความรู้ในเรื่องการวางแผนน้อย และการประสานงานระหว่างผู้เกี่ยวข้องล่าช้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทองหนัก สิริมาตร์ (2538) พบว่า ปัญหาการวางแผนในโรงเรียนเอกชนนั้นบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจด้านการวางแผนน้อย และ สุภัทรา ชูศรีเพริศ (2538) ที่พบว่า คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนเอกชน ไม่มีความรู้พอที่จะชี้แจง แนะนำ ให้โรงเรียนพัฒนาในด้านบริหารและวิชาการ สำหรับผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน และผู้แทน สข. พบว่า มีปัญหาการประสานงานระหว่างผู้เกี่ยวข้องล่าช้า และการสนับสนุนจากผู้บริหารมีน้อย ซึ่งชงชัย สันติวงษ์ (2537 : 73) กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ผู้บริหารในสายงานต่างๆเข้ามาช่วยกันจัดทำขึ้น โดยปฏิบัติงานเป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติงานตามแผนเป็นไปโดยสะดวก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การดำเนินการใดๆก็ตามถ้าได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาจะทำให้เกิดประสิทธิผลในการทำงานมากขึ้น

3. การตรวจสอบความก้าวหน้าและหาแนวทางปรับปรุงโรงเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนดำเนินการ ตรวจสอบความก้าวหน้าและหาแนวทางปรับปรุงโรงเรียน โดยกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ และ กำหนดงานที่จะต้องดำเนินการซึ่งตรงกับ อัจฉรา พุ่มฉัตร (2540 : 21) กล่าวว่า การตรวจสอบคุณภาพของงานใช้บุคลากรภายในองค์กร หรือภายนอกองค์กรก็ได้ เพื่อเป็นการติดตามผลการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับคุณภาพขององค์กร และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2540 : 88) ที่เสนอแนะให้โรงเรียนดำเนินการตรวจสอบ โดยมีการวางแผนการตรวจสอบ ระบุขั้นตอนการตรวจสอบ ผู้รับผิดชอบและเนื้อหาในการตรวจสอบ คณะกรรมการกำหนดให้ตรวจสอบงานตามขอบข่ายของการบริหารโรงเรียนทั้ง 6 ด้าน แต่ให้ความสำคัญกับงานวิชาการมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื่องจากงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุมพล พูลภัทรชีริน (2532) ที่กล่าวว่า ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนและคุณภาพด้านวิชาการเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกโรงเรียนเอกชน ดังนั้นคณะกรรมการโรงเรียนเอกชนจึงปฏิบัติการปรับปรุงงานวิชาการในเรื่องการจัดทำแผนการสอน และ การผลิตสื่อการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ สวัสดิ์ อุทรานันท์ (2528 : 226-227) กล่าวว่า แผนการสอนเป็นแนวทางให้ครูสามารถดำเนินการสอนให้ได้ผลตามหลักสูตร มีความสะดวกแก่ผู้บริหารในการช่วยเหลือ แนะนำ ติดตามผลการเรียนการสอน สำหรับการปรับปรุงด้านสื่อการสอนของคณะกรรมการโรงเรียนนั้น ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ สุภัทรา ชูศรีเพริศ (2538) พบว่า บทบาทและการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโรงเรียนด้านการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยของ จุฬาทพร ตีสุนทร (2537) พบว่า คณะกรรมการศึกษาประจำโรงเรียนประถมศึกษาปฏิบัติงานด้านให้คำปรึกษา แนะนำด้านการจัดท้าวสดุ ครุภัณฑ์ ในการจัดการเรียนการสอนน้อย ส่วนการดำเนินการปรับปรุงห้องสมุด คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนทุกฝ่ายให้ความสำคัญในเรื่องนี้น้อย ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าห้อง

สมุดเป็นแหล่งส่งเสริมความรู้ให้แก่นักเรียน ผู้บริหารควรจัดให้มีความเหมาะสมและส่งเสริมการใช้ห้องสมุดของครูและนักเรียน ดังที่ กุทัย บุญประเสริฐ (2538 : 82) กล่าวว่า กิจกรรมห้องสมุดเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรโดยตรง เพื่อเสริมพัฒนาการของนักเรียนตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรและเสริมความทันสมัยทางวิชาการแก่ครูโดยตรง ด้านการจัดบริการแนะแนว พบว่า คณะกรรมการโรงเรียนได้ดำเนินการปรับปรุงน้อยนั้น ผู้วิจัยเห็นว่างานแนะแนวมีส่วนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นตามหลักจิตวิทยา การแนะแนวจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นกับบทบาทของผู้บริหารในการที่จะดำเนินการส่งเสริม ปรับปรุงงานบริการแนะแนวให้มีขึ้นในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาการตรวจสอบความก้าวหน้า และหาแนวทางปรับปรุงโรงเรียน พบว่า การดำเนินการไม่ต่อเนื่องและความร่วมมือในการดำเนินการน้อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เกิดจากข้อบกพร่องในการประสานงานตามแนวคิดของ นพพงษ์ บุญจิตราศุภย์ (2534 : 75) ที่กล่าวว่า ความซับซ้อนขององค์การและความแตกต่างของบุคลากรก่อให้เกิดความยุ่งยากและความขัดแย้งในการบริหารงานมากขึ้น เพื่อให้ทุกฝ่ายได้รับรู้ เข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง จำเป็นต้องมีการประสานงานเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่เสมอ สำหรับปัญหาที่เกี่ยวกับเครื่องมือในการดำเนินการตรวจสอบมีน้อย ซึ่งเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนได้ใช้เกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนเอกชน สร้างเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ

4. การสนับสนุนการหาทุนและทรัพยากรมาช่วยโรงเรียน

จากผลวิจัยพบว่า ในภาพรวมคณะกรรมการโรงเรียนเอกชนไม่ได้ดำเนินการ จากผลวิจัยของกองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2539) พบว่า โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่ได้รับความนิยมมากยังคงได้รับเงินสนับสนุน และเงินบริจาคอื่น ๆ จากผู้ปกครอง ส่วนโรงเรียนที่ผู้ปกครองและชุมชนช่วยเหลือน้อยนั้นเนื่องจากชุมชนมีความคิดว่า โรงเรียนเอกชนเป็นธุรกิจอย่างหนึ่ง เป็นการลงทุนทางการศึกษา ถ้ามีระบบการจัดการที่ดีก็สามารถแสวงหากำไรจากการบริหารที่ดีและคุณภาพการศึกษาที่มีมาตรฐานสูง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่โรงเรียนเอกชนสามารถจูงใจผู้ปกครองและชุมชน ให้สนับสนุน ช่วยเหลือกิจการของโรงเรียนได้นั้น โรงเรียนจะต้องพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ประจักษ์ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหวัง การที่ประธานกรรมการให้ข้อมูลว่าไม่ได้ดำเนินการนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นการที่ไม่ได้ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการโรงเรียน แต่ดำเนินการตามภาระหน้าที่ของตนเอง เนื่องจากการแต่งตั้งคณะกรรมการโรงเรียน ผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการ คือ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2540 : 26) ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการโดยส่วนใหญ่ อีกทั้งคณะกรรมการฝ่ายอื่น ๆ ให้ข้อมูลว่ามอบให้เป็นที่หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต สำหรับผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชนและผู้แทนสข. จะทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ประสานงานและขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ทองอยู่ แก้วไทรชะ (2539 : 16) ที่กล่าวถึงหน้าที่ของคณะกรรมการที่ปรึกษาสถานศึกษา รับผิดชอบการแสวงหาทรัพยากรและงบประมาณเพิ่มเติมให้สถานศึกษา

ปัญหาการสนับสนุนการหาทุนและทรัพยากรมาช่วยโรงเรียน พบว่า ไม่มีปัญหา คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มอบให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา (2539 : 69) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน ในเรื่องเงินลงทุน ผู้ปกครองให้ความเห็นว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา เงินสนับสนุนจากมูลนิธิ และเงินบริจาคของผู้ปกครองจึงสามารถจัดซื้อ จัดจ้าง บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นพบว่า ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องมีน้อย และมีผู้ให้ข้อมูลอื่นๆว่าเนื่องจากเป็นโรงเรียนเอกชน จึงมีผู้ช่วยเหลือน้อยกว่า ผู้วิจัยมีความเห็นว่าคณะกรรมการโรงเรียนและผู้บริหารต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีสายตากว้างไกลและสร้างค่านิยมให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนต่อสถานศึกษาของตน

5. การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้เป็นที่รู้จักและศรัทธาของประชาชน ผู้ปกครอง หน่วยงานต่างๆ

จากการวิจัยพบว่า คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนได้ดำเนินการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียน โดยร่วมวางแผนการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียน และ ให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2538 : 5) และ กิติมา ปรีดีติติก (2529 : 89) ที่ให้แนวคิดว่าการวางแผนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบริหารที่เน้นการทำงานที่เป็นระบบ คณะกรรมการทำหน้าที่ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาแก่ฝ่ายจัดการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรา ชูศรีเพริศ (2539) พบว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานด้านบริหารและการมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา คำแนะนำเรื่องต่างๆของคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับมาก ด้านการร่วมประเมินผลการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นั้น คณะกรรมการโรงเรียนได้ปฏิบัติน้อย ซึ่งไม่เป็นไปตามที่ เอกชัย กีสุขพันธ์ (2527 : 68) กล่าวว่า ควรจัดให้มีการประเมินผลกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนเพื่อนำผลมาปรับปรุงวิธีดำเนินการต่อไป งานประชาสัมพันธ์ที่คณะกรรมการดำเนินการ คือ งานสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน และ งานที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ชุมชน ซึ่งคณะกรรมการโรงเรียนได้ดำเนินการโดย ยกย่องประกาศเกียรติคุณ เผยแพร่ผลงานและจัดสภาพอำนวยความสะดวกในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตร ตรีธอาน (2534 : 269) กล่าวว่า การยกย่อง การทำความดี เป็นกิจกรรมประชาสัมพันธ์ที่จัดให้บุคคลากรต่างๆ เพื่อเป็นที่ปรากฏตามความเหมาะสม และสิ่งที่ผู้บริหารควรส่งเสริมมีหลายประการ เช่น การจัดสภาพโรงเรียน ที่ทำงานครู เครื่องมือในการทำงาน เป็นต้น ส่วนงานความสัมพันธ์กับชุมชน คณะกรรมการได้ดำเนินการเรื่องการร่วมกิจกรรมชุมชน และ ให้บริการชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนทร ซอบท่าดี (2530) ที่พบว่า คณะกรรมการศึกษามีบทบาทในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ขอความร่วมมือให้โรงเรียนจัดกิจกรรมร่วมพัฒนาชุมชน และชุมชนร่วมพัฒนาโรงเรียน และ สมัค ชินบุตร (2538) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมด้านการให้บริการแก่ชุมชน โรงเรียนส่วนใหญ่ให้บริการหลายๆด้านโดยกรรมการศึกษา ทำหน้าที่ประสานงาน ส่วนงานความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนซึ่งคณะกรรมการโรงเรียนได้ให้ความสนับสนุนน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า สมาคมเป็นหน่วยงานที่สามารถช่วยโรงเรียนในการจัดหาทรัพยากรต่างๆมาช่วยโรงเรียน

ได้ ดังนั้นผู้บริหารจะต้องประสานสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจอันดีกับสมาคม สนับสนุนงานของสมาคมและสนับสนุนให้สมาคมเข้ามาช่วยกิจกรรมของโรงเรียนเพื่อการร่วมกันพัฒนาโรงเรียน งานสนับสนุนการจัดหาวิธีการประชาสัมพันธ์ คณะกรรมการโรงเรียนดำเนินการโดยจัดทำเอกสารต่างๆ และทำป้ายนิเทศ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า คณะกรรมการโรงเรียนสามารถทำการประชาสัมพันธ์โรงเรียนได้โดยอาศัยสื่อและวิธีการต่างๆหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ปัจจัยเกื้อหนุน และศักยภาพของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้มากที่สุด

ปัญหา การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้เป็นที่รู้จักและศรัทธาของประชาชน ผู้ปกครองหน่วยงานต่างๆ พบว่า ไม่มีปัญหา ส่วนที่ตอบว่ามีปัญหาเนื่องจากการดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ซึ่งเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 68) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์จะต้องทำอย่างต่อเนื่องตลอดปี และ จรวพร ธรณินทร์ (2540 : 65) กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์และการตลาดสำหรับโรงเรียนเอกชน ต้องมีการเปลี่ยนรูปแบบและสื่อที่ใช้ เพื่อความทันสมัยและต้องทำอย่างต่อเนื่องไม่ให้เป็นคนเดิม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า การดำเนินการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียน ตรงตามความต้องการและศักยภาพของโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียนได้รับความร่วมมือน้อย และมีการชี้แจงไม่ชัดเจน เห็นควรให้มีการจัดการกรรมการประสานงาน ช่วยเหลือ ดำเนินการติดต่อ สื่อสารระหว่างฝ่ายต่างๆให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงานมากขึ้น

2. ผลการวิจัย พบว่า ผู้เกี่ยวข้องกับการวางแผน มีความรู้เรื่องการวางแผนน้อย เห็นควรที่คณะกรรมการโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน จะปรึกษาผู้รู้ หรือผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้อง ครูอาจารย์ ได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการวางแผนเพิ่มขึ้น

3. ผลการวิจัย พบว่า การสนับสนุนการหาทุนและทรัพยากรมาช่วยโรงเรียน ผู้เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือน้อย เห็นควรที่คณะกรรมการโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญกับสมาคมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ในการที่จะขอความร่วมมือจัดหาทุนและทรัพยากร

4. ผลการวิจัย พบว่าการตรวจสอบความก้าวหน้าและหาแนวทางปรับปรุงโรงเรียน และการดำเนินการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียน ไม่ต่อเนื่อง เห็นควรที่จะให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน เกิดจากการประสานงานล่าช้า และความร่วมมือมีน้อย เห็นควรที่จะให้ผู้บริหารทำความเข้าใจกับบุคลากรในโรงเรียนถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้ชัดเจน

6. ผลการวิจัย พบว่า บางหน้าที่คณะกรรมการโรงเรียนเอกชนได้ปฏิบัติน้อยมาก เห็นควรให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จัดทำคู่มือการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทวศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน ที่ได้รับรางวัลพระราชทาน โรงเรียนดีเด่นในแนวคิด ใช้วิธีการสัมภาษณ์ และศึกษาเอกสาร เพื่อให้ได้ข้อมูลในรายละเอียด
2. ทวศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานตามโครงการรับรองคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในเขตการศึกษาอื่น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย